

ראיון פתוח עם צ.ט, אבא של נ', מכיתה ג'

"... הייתי בתחילת השנה ורק בסוף השנה שוב באתי כשהם גבשו נושאים לגבי אמנה של בית-ספר. באמצע השנה לא הייתי. השנה אני רשום באמנה, אמרתי שאני מעוניין להמשיך. לומר את האמת, בתחילת השנה שעברה כשנעמי הלכה לבית-ספר היו לנו הסתייגויות מהרעיון של הפתיחות הזאת. למשל אין צילצולים... והתלבטנו. הכרנו את בית-הספר ורצינו שתשאר שם כמעט שהחלטנו להעביר אותה, ראינו שהצוות מאוד טוב. יש שיתוף פעולה נפלא בין ההנהלה לבין המורים, זה לא דבר אוטומטי. והמורים עובדים כצוות ומשתפים הורים. ממה שראינו עד כה, בית-הספר עושה מאמץ עצום כדי לשתף הורים. אני חושב שזה טוב. אני כהורה חושב שזה חשוב לי מאוד להיות מעורב בפעילות של בית-הספר, זה המקום שהילדים נמצאים בו שליש מהחיים שלהם. לכן אני רוצה לדעת מה קורה בבית-הספר. זה אחד החובות של בית-הספר. נעמי בג'. אני לימדתי כמה שנים באנגליה. לאחרונה אני רואה שינויים במערכת. יש פחות דגש על מבחנים ויותר דגש על עבודה משותפת וזה הוכיח את עצמו... זה עלה באחד המפגשים של ועד הורים. יש הורים שלא מרגישים נוח בכך שהילדים לא מקבלים ציונים, לדעתי זה דבר שחסר. טוב מאוד שנותנים הערכה מילולית אבל אני לא שולל את הדברים הטובים שהיו בעבר. צריך להתקדם אבל לא לזרוק את מה שישן. אני חושב שציונים נותנים איזה קנה מידה שילד יוכל גם להשוות עצמו לאחרים וגם להשוות עצמו באיזשהו קו של זמן. אני שמח בהמון דברים שהם עושים. לא אומר שאני מסכים לכל דבר, יכול להיות שיפור. רושם כללי - אני מאד שמח בפעילויות בית הספר. והמאמץ שמורים משקיעים בזה. יש קו דק בין מעורבות והתערבות. ולפעמים יש הורים שגולשים לצד של התערבות אבל עם זה צריך להתמודד. לפעמים יש הורים שמתרגשים עמוק בלב על דברים וצריך לתת לזה ביטוי. אם יש מוכנות לשמוע, אפילו דברים חריפים זה טוב. אני חושב שזה שהם מוכנים לקבל בקורת, זה מצוין. יש אורה דמוקרטית".